บทเรียนที่ ๙

การใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาไทยและการทำงานในยุคดิจิทัล

สาระการเรียนรู้

๑. การใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในสังคมไทย

๒. ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและการทำงาน

๓. การบ่มเพาะให้พลเมืองไทยเป็นพลเมืองที่รู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัล

Digital ๑.๐
ยุคเริ่มต้นมีอินเทอร์เน็ต

Digital ๒.๐ ยุคโซเชียลมีเดีย

Digital ๓.๐
ยุคแห่งข้อมูลและบิ๊กดาตา

Digital ๔.๐ ยุคเทคโนโลยีที่ชาญฉลาด

๑. การใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในสังคมไทย

๑ พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากรในตลาดแรงงาน รวมถึงบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน บุคลากรทุกสาขาอาชีพ และบุคลากร ทุกช่วงวัย

๒ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยีเฉพาะด้านให้กับบุคลากรในสายวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ปฏิบัติงานในภาครัฐและเอกชน เพื่อรองรับความต้องการในอนาคต

๓ พัฒนาผู้บริหารเทคโนโลยีดิจิทัลให้สามารถวางแผนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนาภารกิจ ตลอดจนสามารถสร้างคุณค่าจากข้อมูลขององค์กร

แผนงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ ๖

๑ กำหนดมาตรฐาน กฎ ระเบียบ และกติกาด้านดิจิทัลให้มีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าและการใช้ประโยชน์ในภาคเศรษฐกิจและสังคม

๒ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลให้มีความทันสมัยสอดคล้องต่อพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัลและบริบทของสังคม

๓ สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการทำธุรกรรมออนไลน์ด้วยการสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยของระบบสารสนเทศและการสื่อสาร การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลการคุ้มครองผู้บริโภค

กล่าวโดยสรุป ประชาชนไทยในยุคปัจจุบันจึงต้องเป็นผู้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนในยุคดิจิทัลจึงต้องใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในสังคมไทยด้วยการมีทักษะการรู้ดิจิทัลที่มีคุณภาพ

๒. ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและการทำงาน

๒.๑ ทักษะการรู้ดิจิทัล (Digital Literacy)

ทักษะการรู้ดิจิทัล (Digital Literacy)

๑ ทักษะการใช้ (Use)

๒ ทักษะการเข้าใจ (Understand)

๓ ทักษะการสร้าง (Create)

๔ ทักษะการเข้าถึง (Access)

๒.๒ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในวัยเรียน

ทักษะการใช้ดิจิทัลที่คาดหวังให้เกิดกับผู้เรียน

๑ การรู้และใช้สื่อ (Media Literacy)

๒ ทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการติดต่อสื่อสาร

๓ ทักษะการใช้ดิจิทัลเพื่อจัดการดูแลอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนในโลกไซเบอร์

๒.๓ ทักษะความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการทำงาน

๒.๓.๑ ใช้เครื่องมือทางด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลได้

๒.๓.๒ เข้าใจความสำคัญของดิจิทัลและเทคโนโลยีในการทำงาน

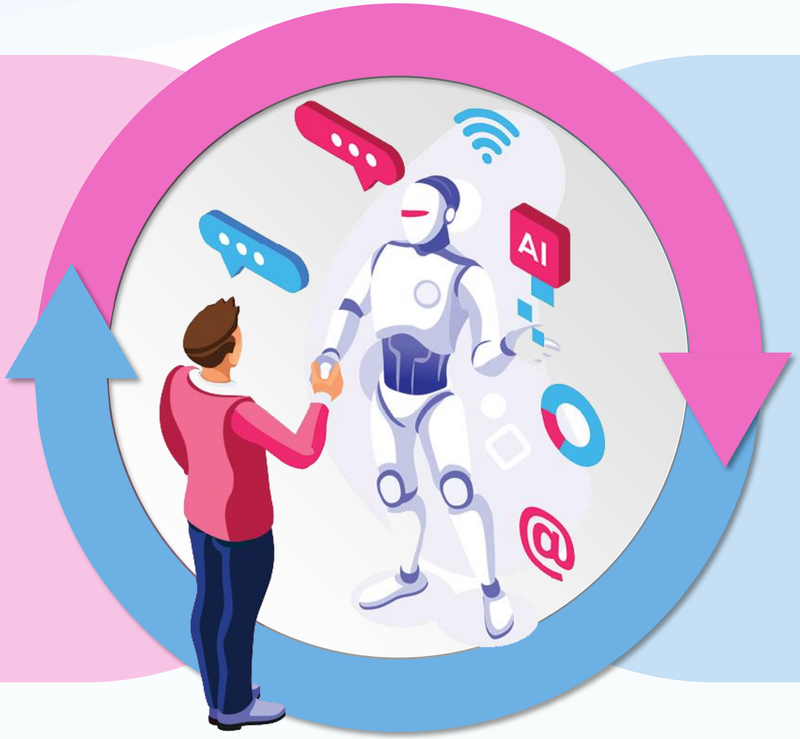
๒.๓.๓ มีความสามารถและความเข้าใจในการใช้โซเชียลมีเดีย (Social Media Literacy)

๒.๓.๔ ใช้ Cloud-Based Software และอุปกรณ์อื่น ๆ ได้หลากหลาย (Multi-Device)

๒.๔ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานในศตวรรษที่ ๒๑

๒.๔.๑ ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชันต่าง ๆ

๒.๔.๒ ทักษะแบบ Soft Skill

๓. การบ่มเพาะให้พลเมืองไทยเป็นพลเมืองที่รู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัล

๓.๑ ทักษะในการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง (Digital Citizen Identity)

๓.๒ ทักษะในการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Management)

๓.๓ ทักษะในการคิดวิเคราะห์มีวิจารณญาณที่ดี (Critical Thinking)

๓.๔ ทักษะในการจัดสรรเวลาหน้าจอ (Screen Time Management)

๓.๕ ทักษะในการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ (Cyberbullying Management)

๓.๖ ทักษะในการบริหารจัดการข้อมูลที่ผู้ใช้งานทิ้งไว้บนโลกออนไลน์ (Digital Footprints)

๓.๗ ทักษะในการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ (Cybersecurity Management)

๓.๘ ทักษะในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม (Digital Empathy)

